

gospodarja in vladarja Franca Josipa I. Uže v navadnem rodbinskem življenju je tak god povod radosti in veselja. Koliko znameniteji pa je tak praznik v zgodovini prostoranega silnega cesarstva, v življenju mogočnega, od štirideset milijonov vernoudanih podanikov presrečno ljubljene vladarja! Tudi vojvodina kranjska tekmovala bode pri tej priliki z drugimi kraljestvi in deželami naše monarhije v glasnih nehlinjenih pojavih ljubezni in udanosti.

Pred 4 leti, takrat, ko se je praznovala šeststoletnica one prisege, s kojo so se predniki naši za vse veke zavezali presvitli habsburški rodbini, bila je dežela naša toliko srečna, da jo je obiskalo Nj. veličanstvo. Pri tej priložnosti položil je cesar Franc Josip sam temeljni kamen veličastni zgradbi, katera se po Najvišjem premilostnem dovoljenju imenuje po Nj. ces. visokosti prestolonasledniku Rudolfu. Ponosno dviguje se naš „Rudolfinum“; preznamenite zbirke njegove so prava dika deželi naši. To delo bode popolnem dovršeno prihodnje leto. Gotovo je opravičena iskrena želja zvestega prebivalstva vojvodine kranjske, da, kar je presvitli oče pričel, dovrši naj Nj. prevzvišeni sin, spremljan od svoje preblage soproge, katera s svojo ljubeznjivostjo očaruje milijone vernih podanikov. Sam po sebi utemeljuje se toraj moj nasvet, mereč na to, naj se prosi Nj. veličanstvo premilostljive dovolitve, da se Nj. ces. visokost cesarjevič prestolonaslednik in Nj. ces. visokost cesaričinja Štefanija osebno udeležita slovesnega otvorenja našega „Rudolfinuma“.

In ako nas doide ta sreča, da se usliši preponižna naša prošnja, tedaj sprejemali bomo prevzvišena naša gosta ne le z običajnim Nju dostojnim ceremonijelom, temveč z ono iz globine naših src kipečo ljubeznijo, s katero je dežela naša vedno bila vdana presvitli habsburški dinastiji. Z možato zavednostjo smemo ponavljati besede, izražene v adresi kranjskega deželnega zbora leta 1883 do Njih Veličanstva: „Šest stoletij je minulo, odkar je kranjska dežela preslavni habsburški rodovini prisegala udanost in zvestobo. Zgodovina spričuje, da se ta prisega nikdar ni prelomila, da se Kranjska zvestoba nikdar ni majala.“ V tej zvestobi vztraja naš narod, pričakujoč zgolj od svojega viteškega vladarja obrambo svojih ustavnih pravic in vresničenje svojih materijalnih teženj. Narod naš, ne zmeneč se za neke osamljene iz tujine donešene glasove, koje je dežela naša uže odločno obsodila in katerih pri tej slovesni priliki nečem dalje omenjati, narod naš bode vedno neustrašeno stal na braniku avstrijske državne ideje ter srečno svojo bodočnost iskal in nahajal v tesni zvezi s presvitlo habsburško dinastijo.

Stoječ na tem stališči nasvetujem v soglasji in pooblaščen od vseh deželnih poslancev. (Sledi spredaj.)

Govor spremljala je zbornica pri mnogih vročega domoljubja polnih stavkih z burnim odobravanjem.

Potem sprejele ste se prve dve točki predloga takoj dokončno, tretji del predloga pa se je izročil finančnemu odseku.

V daljni razpravi potrdila se je izvolitev poslanca

Višnikarja za mestno skupino kočevsko po kratkem poročilu poročevalca Murnika brez ugovora.

Potem rešila so se daljne točke dnevnega reda. Prihodnja javna seja bo v soqoto.

Deželni zbor štajerski.

V tem zboru vršile so se povodom odtvorjenja deželnega zbora pomenljive osebne premembe. V prvi vrsti odpovedal se je deželnega glavarja namestnik baron Gödel temu dostojanstvu ter je bil njegovo mesto imenovan slovenski poslanec dr. Radaj. — Zarad rodbinskih razmer odložil je dalje poslanstvo znani zasluženi slovenski poslanec dr. Dominkuš, kar je globoko obžalovati. — Izmed nemških poslancev prisiljen je bil svoj mandat odložiti nekdanji litijski okrajni glavar Vestenek, kateri je neprosto odjano zapustivši državno službo, postal nemogoč kot ljudski zastopnik. — Vestenek bil je tudi deželnega odbornika namestnik.

O zanimivih predlogih v temu zboru se do sedaj še ni čulo, razun onega zarad vpeljatve zakonskih licenc, katerega je stavil nemški konservativec župnik dr. Pscheiden.

V deželnem zboru koroškem govoril je pri otvorenju tamošnji deželni glavar ono staro pretumpasto frazo o vtikanji med koroške šolske razmere po nedeželanih. Govornik je očitvidno v mislih imel prizadevanje slovenskih državnih poslancev v rešitev narodnega življa koroških Slovencev. — Ako koroški deželni glavar misli s tem doseči, da bi slovenski državni poslanci po njegovem govoru nehali spolnovati svojo narodno dolžnost, se je gotovo motil, slovenski poslanci bodo še le takrat nehali vsemu svetu kazati barbarizem slovenem namenjenih tamošnjih šol, kadar ta sam neha in se namesto z takimi šolami, kakoršne zagotavlja državna temeljna postava in kakoršne imajo omikani narodi vsega sveta.

Naši dopisi.

Iz Železnikov 26. novembra. (*Raznoterosti.*) Pregovor: „Lepa Uršica pa grdi Martinček — si vsaka stara babica lahko steljo pripravi“, to je lepo vreme na sv. Uršule in slabo na sv. Martina dan, pa res ni popolnoma prazen; — ravno nasprotno vreme imenovana dneva pa prerokuje gledé pripravljanja stelje tudi nasprotni uspeh. To letos pri nas le preveč potrditi moramo. In tudi drugi pregovor: „Če je na sv. Martina dan solnčno, je v treh dneh potem sneg“, se je uže mnogokrat, pri nas tudi letos potrdil. Lepemu vremenu na sv. Martina dan sledil je koj dež, njemu sneg, snegu pa zopet toliko dežja, da gre za steljo uže zdaj mnogim dovolj trdo. K sreči se je danes vreme na lepo obrnilo; tudi zrakomer se pametno véde, Bog le daj, da pri tem ostane; ljudje se bodo zdajci na moč za steljo strnili, da se jim le količko-kaj po hostah osuši.

Nož, ta nesrečni nož je, žali, v naši bližnji okolici pred tednom dni zopet vzročil naglo neprevideno smrt. Za Boga svetega! v kako slabo luč prišla bo naša lepa